

روش صحیح ارتباط با نوجوانان

در حلقه دانش آموزان اول دبیرستانی؛ متربیان درحلقه آرام و قرار ندارند، فرصت بیان مطالب به سرگروه را نمی دهند و با خنده، شوخی و صحبت، تمرکز سرگروه را به هم میزنند، چگونه می توان با آنها ارتباط برقرار کرده و امر و نهی نمود؟

برای رسیدن به یک روش صحیح ارتباط با نوجوانان، لازم است ابتدا اطلاعات کافی درباره دوره نوجوانی داشته باشید و از نیازها و آرزوهای این دوره آگاه باشید. نوجوانی غالباً به عنوان دوره میان کودکی و بزرگسالی تعریف میشود و به آن دوره انتقال میگویند. یعنی عبور از مرحله‌ای از رشد به مرحله دیگر، و همانگونه که تغییرات بدنی آرام پیش میرود، نگرشها و رفتارها نیز تغییر مییابد. بعضی از نگرشها که در کودکی اهمیت داشت در این دوره کمتر اهمیت دارد و نوجوان سعی دارد خود را مانند بزرگتر جلوه دهد. اما در این میان هنوز شور و نشاط کودکی و جنب و جوش بچگی وجود دارد، و نوجوان آماده بروز عکس العملهای هیجانی و عاطفی است. در این دوره حساسیتها و زودرنجیها بیشتر دیده میشود.

خیال پردازی از دیگر ویژگیهای این دوره است و نوجوان احساس میکند واقعیتهای دنیای خارج در عالم خیال قابل دسترسی است. او در دوران بلوغ به مسائلی که آن سوی طبیعت وجود دارد، توجه میکند و میخواهد پشت پرده را ببیند. از دنیای مادیات بگذرد و جهان آخرت، ایده آل‌های اخلاقی و مسائل غیرطبیعی را بشناسد. با این خصوصیات که عرض شد، مقداری از پاسخ را می‌توانید دریافت کنید. اما به طور خلاصه نکاتی را در مورد سؤال با توجه به مقدمه، عرض می‌کنیم:

اولاً: جنب و جوش و نشاط، از ویژگیهای نوجوانی است که باید با ملاحظه به آن، نوجوان را در مسیر تربیت و پرورش کرامات اخلاقی قرار داد، و اگر دیدید فردی در این دوران گوشه‌گیر و ساکت است، بدانید که حتماً مشکلی دارد و باید به دنبال عوامل و حل مشکل آن برآمد.

ثانیاً: برای انتقال مفاهیم اخلاقی و بیان نصایح، از سخنان جذاب و روان و قابل فهم استفاده کنید. شور و نشاط شما برای سخن گفتن و بیان داستانها و حکایتها باید به قدری باشد که نوجوان را به شنیدن آن تحریک کند.

ثالثاً: برگزاری برنامه‌های جذاب و پرتحرک، مانند: ورزش و اردوهای

رزمی و ... نیروها و هیجانان نهفته در وجود آنها را تخلیه می‌کند.

رابعاً: صبر و حوصله در مقابل سؤالات و صحبت‌های بی‌جای آنها، شاه کلید ارتباط شما با نوجوانان است. البته در کنار آن باید دقت کنید که رشته کلام از دست شما خارج نشود. اگر کسی سخنی در بین صحبت‌های شما گفت، بحث را با توجه به کلام او ادامه دهید. مثلاً بگویید: «آقای محمدی، این نکته مهمی است که اشاره کردید، اما همه ما باید توجه داشته باشیم که ...» و بحث خود را دنبال کنید.

خامساً: با زیاد صحبت کردن و بیان موضوعات خشک مخاطب را خسته نکنید. مقدمه را کوتاه کنید و بحث را مطرح کرده و سپس نتیجه بگیرید.

نکته آخر: مطالعه و آمادگی قبلی و تقویت ارتباط صمیمی سرگروه با متربیان، می‌تواند در حل مشکل کارساز باشد.

منبع: <http://tsalehin.blog.ir/post/23>